

Megalakult a második magyar felelős minisztérium, nagy harcok után törvényt vált a kiegyezés, és általános öröm közepette Ferenc József koronázása. Tizenkilenc évi alkotmányellenes kormány után hozzá lehetett fogni az alkotó munkához.

1848 egész munka akart lenni. 1867 lényegében kompromisszum. Amott a magyar állam gondolatának szabad röpte, a birodalmi kapcsolat fenntartásával, itt a '48 lényeges alkotórészei fenntartásával, mégiscsak megalkuvás.

A lány kibámult az éjszakába. Megismételte azt a szót.

Megalkuvás.

Egy erkély zajtalanul lehullott az utca kovára. Szétporladt.

Rába György

HÁZKUTATÁS

Lassan zörgött végig a két hernyótalpas a mi utcánkon
lecövekeltek minden ház előtt be is kukkantottak
kettős sorban kúsztak zötykölődtek a macskaköveken
nyitott lövegtornyük a lehunyt ablakokra acsarkodott
valamennyi lakásba háztűznézőbc jönnek-e vajon
ezt gondoltam amíg nem döngettek az én ajtómon is
s noha nem tessékeltem beljebb őket a kétfős járőr
becsörtetett *Vintóvki* harsogták fegyver után szimatoltak
itt is ott is fölforgattak egy széket egy lócát
félrehúzták a heverőt vájkáltak a szekrényben
künn a kövezeten kamaszok nők feküdtek mozdítatlan
én meg két karomat széttárva mutattam
könyvek mutattam egy egész falat beborító állványra
könyvek intettem kihívóan a hallt tapétázó kötetekre
de csak legyintettek *Nyet knyigi nye vázsnije*
holott ujjam már noszogatta hírhedt bajtársamat
a beesett arcú csontjaira aszott hórihorgas lovatot
álljon elő lándzsájánál félelmesebb harci készséggel
fenyegető bajnok a valóságnál százszor erősebb
a tapasztalat fölött győzedelmes hit vitéze
hátam mögött már krárogott a mér földlépő báró
fittyet hányt a látogatók sorozatvetőjére
bármelyik ágyúgolyót akár mindet meglovagolja
s egytől egyig visszasarkantyúzza támadóira
nevethettek máris mellém lépett a tiszt es öreg is
csúfolhatjátok térdét verő szakállát koponyája tisztásait
kőolba csuk be oldhatatlan görcsöt idéz rátok
esővel nyúvi megposhasztja föl sztagolt kévéiteket

tankotok kiszáradt benzintartályába sírhattok majd
 ha nem fogjátok föl a szó mindenható erejét
 pedig még nem is említettem suttyó pajtásomat
 sziklával labdázó parittyázó játszótársamat
 a járőr azonban nyihorászott *Knyigi nye vázsnije*
 ezek a hadinaplónál nagyobb diadalról tudatlanok
 sarkon fordultak már igyekeztek is elfelé
 s maradtam ott világbíró seregem szívében
 elporladnak a fegyverek szétmállik dárda kard ágyú
 csigolyák lapulnak a földben hajdan kérlelhetetlen hordák
 kolykók átlőtt rohamsisakkal futballoznak a réten
 ám századokon át máig tisztelt a bolond aki hitt
 a vénen is nyakas megmásító a kézzelfoghatót átfestő nagyúr
 meg a természetfölöttit képzeletével lepipáló legény
 magam ilyen elnyűhetetlen hatalmasok között
 folyton erősödöm én a kölcsön furfangba vakmerésbe
 bölcsességbe és leleménybe öltözött

NOVELLAPÁLYÁZAT

Kapecz Zsuzsa

DÉLUTÁN A MCDONALD'SNÁL

Ez délután volt, egy délután, a délutánoknak azzal a markáns ismétlődésével, ami már nem is emberi, istenem, egy délután! mit lehet várni tőle, nem igaz? ahogy mondaná valaki.

Három hónap után először találkoztam Ernővel, ezen a szombati kora délutánon, amikor a McDonald'snál öten is várnak egy ülőhelyre. Nyáridő volt, ha jól emlékszem, június eleje, de ezt nyugodtan letagadhatta volna bárki, kabátba burkolózva, némán sétáltunk a csipős szélben, és a fenyegető, egymáshoz torlódo felhők csak egy-egy vilanásra engedték átjutni a napsugarakat. Ilyenkor a fény szaporán táncolt a pocsolyák tükrén, úgy éreztem, hogy csak azért, mert így bosszantóbb és fájdalmasabb hiányt hagy maga után, amikor eltűnik, mintha reggel óta egyenletesen borús maradt volna az ég.

Tudtam, hogy Ernő azért hívott ebédelni, mert megint nem boldogul a munkájával. Borzasztó lassan dolgozott, bár jól beszélt három nyelven is, addig halogatta a nyersfordítás elkezdését, aztán oly sok időt töltött a legpontosabb kifejezések keresgélésével, hogy szinte mindig kifutott a határidőből. Mialatt együtt éltünk, rászokott